

1,000 Kr., hvorimod de efter denne Forandring faa 954 Kr., altsaa en Indtægtsnedgang fra den nuværende af 46 Kr. Dette gælder vel at mærke for dem, der ere i København og i de større Byer. Men se vi hen til dem, der ere i Smaabyerne og ude paa Landet, viser der sig for deres Vedkommende en Indtægtsnedgang fra nu paa 106 Kr., altsaa i Virkeligheden et meget betydeligt Beløb, thi det er over 10 Procent af den Gage, de have nu. Der har Beregningen glippet, og det er et Forhold, som jeg antager, det ærede Udvalg ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg vil tillade mig at sige, at dersom det ærede Udvalg vilde foretage den lille Forandring at lade det aarlige Lønningstillæg være 48 Kr., men i det 6te Aar 96 Kr. og derefter fremtidig lade det vedblive at være 48 Kr., vilde den Ulempe helt være hævet for deres Vedkommende, som ere i København og de større Byer, og vilde være reduceret til det halve for de Mænds Vedkommende, som ere i Smaabyerne og ude paa Landet. Foretager man som sagt denne Forandring, kommer man nærmere til det Maal, man har sat sig i Udvalgsbetænkningen.

Der er en anden Ting, de samme vedrørende, som jeg vil omtale med et Par Ord — det staar omtalt i Tillæg B. Sp. 2659. Der staar nemlig nævnt, at „Eaternes Lønningsudvalg har andraget om, at Oprykning i 13de Lønningsklasse i Regelen skulde finde Sted med det fyldte 25nde Aar, naar de havde gjort 4 Aars Tjeneste i Etaten eller 8 Aars Tjeneste uden Fagprøve“. Det staar saa nævnt, at „for Statsbanernes og Telegrafvæsenets Vedkommende finder nævnte Oprykning Sted omkring eller efter det fyldte 25nde Aar“, og det tilføjes, at „for Postvæsenets Vedkommende varer det vel lidt længere, men Indenrigsministeren har dog udtalt i Folketinget, at Administrationen arbejder hen til Ansættelse for Ekspedienter efter det fyldte 25nde Aar“. En 3er Aar Taler kom i Formiddags ogsaa ind paa denne Sag. Der staar, at „Administrationen arbejder hen til Ansættelse af Ekspedienter efter det fyldte 25nde Aar“. Men „efter det 25nde Aar“ kan være en meget lang Aarrække. Meningen skal dog formodentlig være, at det skal være snart efter det fyldte 25nde Aar. Jeg kan dog ikke rigtig skønne, at man virkelig kan sige, at Administrationen arbejder hen dertil. Det er nemlig saaledes, at der for nylig efter Finansloven for 1908—1909, der nu er vedtagen, er ansat 22 Ekspedienter. Men

der er i dette Øjeblik mindst 80 og maaske tæt op ad de 100 Assistentter, som ere over 25 Aar, og som have gjort over 8 Aars Tjeneste, deraf 5 Aars Tjeneste, efter at de have aflagt Fagprøve. Hvorledes vil man virkelig komme til at ansætte denne store Masse Mennesker omtrentlig ved det fyldte 25nde Aar? Ja, det vil blive „efter“ det fyldte 25nde Aar, men det skulde dog gerne være *snart* efter det fyldte 25nde Aar. Jeg kan ikke rigtig skønne, at Administrationen stærkt stræber efter at gøre dette, hvad der staar her i Udvalgets Betænkning, thi for kun godt 2 Maaneder siden er der udgaaet et Cirkulære fra Postvæsenets Administration, fra Generaldirektoratet, hvori Posthusene anmodes om at indgive Forslag for næste Finansaar 1909—1910, og der skrives deri, at som Følge af den paa Finansaaret for 1908—1909 foreslaaede betydelige Personelforøgelse, hvorefter Personalet ved Posthusene maa anses for tilstrækkeligt, i alt Fald foreløbig, ville Forslag om Forøgelse af Personalet ved Posthusene kun i ringe Grad kunne forventes at ville blive tagne til Følge. Denne Foranstaltning fra Administrationens Side, som maaske hviler paa et fuldstændig rigtigt Grundlag — derom nærer jeg ingen som helst Tvivl —, forekommer mig at være i uløselig Modstrid med, hvad der saaledes siges i Udvalgets Betænkning.

Den højtærede Finansminister udtalte i Formiddags, at han ventede, at man blev enig om ved tredie Behandling at faa indsat i Loven, at dens Gyldighed skulde være fra 1ste April, og jeg vil ogsaa antage, at man fra alle Sider vil kunne blive enig derom. Men jeg tillader mig at minde om, at Folketinget har lidt af en gammel Gæld til Funktionærerne ved Statsbanerne. Allerede i Aaret 1904—1905 blev der her i Rigsdagen indbragt et Andragende fra Overportører af 1ste Grad, Broformænd og lignende i den 12te—14de Lønningsklasse under Statsbanerne om at faa et Huslejetillæg. Der blev den Gang ikke gjort noget ved dette Andragende, men det blev atter indbragt det følgende Aar, i Samlingen 1905—1906, og der fandt da for godt 2 Aar siden, i Marts 1906, en Forhandling Sted derom her i Tinget. Da havde det samlede Finansudvalg anbefalet, at dette Andragende skulde henvises til Ministeren for offentlige Arbejder. Dette var man fra alle Sider enig om, og Jens Busk, som da var Ordfører for Finansudvalget, fremsatte Data, ifølge hvilke disse Folk efter hans Mening vare berettigede til at faa no-